

Fővárosi Bíróság

16.K. 33.654/2006/7

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Fővárosi Bíróság a UPC Magyarország Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult adóügyi perében meghozta az alábbi

ÍTÉLETET

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy a Fővárosi Illetékhivatal külön felhívására az állam javára fizessen meg 16.500 (Tizenhatezer-ötszáz) forint tárgyi illetékfeljegyzése jog folytán le nem rótt kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet ennél a bíróságnál, de a Fővárosi Ítéltáblának címezve lehet 3 példányban, írásban benyújtani.

INDOKOLÁS

Felperes 2004. szeptember 1-jén indította meg helyhez kötött telefonszolgáltatását UPC Telefon néven először Budapest területén, majd az ország egyéb városaiban fekvő hálózatain is. Az UPC telefon bevezetésével felperes célja elsősorban saját előfizetői számára komplexebb távközlési

szolgáltatások nyújtása, másodsorban pedig magyarországi vezetékes telefonszolgáltatási piacon a verseny élénkítése volt.

Felperes telefonszolgáltatásának műszaki megoldása akként történt, hogy a UPC kábelhálózatán adatcsomagokba kódolva az interneten került továbbításra a fogyasztó által hívott célállomás felé, amely az UPC számára a réz érpáron biztosított és telefonközpontokkal kapcsolt hagyományos módnál - felperesi állítás szerint - olcsóbbá tette a hívások kezelését. Felperes telefonszolgáltatás-nyújtása során a hangot az UPC hazai internetszolgáltatás nyújtására is alkalmas átépített kábelhálózatán kódoltan továbbította a hívott célállomásnak.

A hívásokat továbbító IP hálózat közvetlenül nem kapcsolható össze a hagyományos telefon berendezésekkel, ezért az előfizetőnél elhelyezett analóg telefon adapterre van szükség a szolgáltatás igénybe vételéhez. Ha az előfizető által hívott fél is a felperes telefonszolgáltatását veszi igénybe, akkor a hívást az IP hálózaton keresztül kapcsolják. Ha egy másik szolgáltató valamely fogyasztóját felperesi szolgáltatással hívják, azt hagyományos telefonhívásként fogadja a hívott fél. Felperes ezen szolgáltatását különböző kampányai során kívánta népszerűsíteni.

Felperes esetében a felperesi telefonszolgáltatás műszaki megoldásaira is tekintettel a telefonköltség, amely költség általában az előfizető számláján megjelenik és magában foglalja az előfizetés a hívás és a kapcsolás díját is, kapcsolási díjat nem tartalmazott. Az un. farsangi kampányától pedig kedvezményként az első hónapban nem számított fel előfizetési díjat sem belépést, sem kilépési díjat. Az UPC telefont kezdetben egyféle havidíj ellenében lehetett igénybe venni, un. alapidíjcsomag keretében, amelyhez társulhatott a farsangi kampány időszakában bevezetett „itthon” elnevezésű kiegészítő csomag. Ez utóbbi révén havidíj fizetése ellenében az ország többi

vezetékes hangszolgáltatójának hálózatára irányuló hívások külön díjfizetés nélkül is kezdeményezhetőek lettek.

Az alperes Versenytanácsa fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tárgyában versenyfelügyeleti eljárást indított felperes ezen telefonszolgáltatásának népszerűsítése során alkalmazott reklámkampány megvizsgálása érdekében. A vizsgálat eredményeként alperes 2006. április 24-én kelt Vj-202/2005/9. számú határozatával megállapította, hogy felperes 2004. szeptember 1-től 2005. december 31-ig tartott népszerűsítő kampányában az UPC telefonszolgáltatás feltétel nélküli ingyenességét tartalmazó kijelentései a fogyasztók megtévesztésére alkalmasak voltak. Ezt meghaladóan jogsértés hiányát állapította meg. Felperessel szemben 10.000.000 forint bírságot szabott ki.

Határozatának indokolásában a tényállást részletesen megállapította és döntését pontos jogszabályhelyekre történő hivatkozással is indokolta. Az eljárása során többek között megállapította, hogy felperest kezdetben egyféle havidíj ellenében lehetett igénybe venni és az ehhez tartozó alapdíjcsomag havidíja egyéb szolgáltatástól függően 1240-2500 forintig terjedt a vizsgált időszakban, amelynek ellenében felperes előfizetőbe nulla forintos percdíjjal telefonálhatott egy másik UPC telefon előfizetőnek, azaz hálózaton belül. Később, amikor már egy „itthon” elnevezésű kiegészítő csomagot is bevezetett és az alapdíjcsomag az „itthon” csomaggal bővítve nulla forintossá vált az általa felszámított percdíj csúcsidőn kívül, még hálózaton kívülre kezdeményezett hívás esetében is. Megállapította, hogy felperes által ezen telefon népszerűsítése, megismertetése során alkalmazott különböző reklámkampányokban öt alkalommal jogsértő reklámot alkalmazott. Felperesi kampányok tárgya a piacra bevezetett UPC telefon fogyasztókkal való megismertetése volta bevezető kampány idejében. Ekkor a felperes által alkalmazott TV-reklám jogsértést tartalmazott. Ez a TV-

reklám szerint a Kárpáti szülők arra érnek haza, hogy gyermekeik telefonszobát rendeztek be lakásukban. A reklámban egy idegen telefonbeszélgetése után a következők hallhatók: „váltson Ön is, hisz az igazán nulla forintos beszélgetésekhez UPC telefon kell. Keresse ingyenes havidíjajánlatunkat és tesztelje ingyenes szolgáltatásunkat". Eközben a képernyőn a következők láthatók: „az igazán nulla forintos beszélgetésekhez UPC telefon kell". Ez alatt szinte olvashatatlan, apró betűs felhívásként megjelenik a képernyőn, hogy havidíj már 1240 forinttól, most kötelezettség nélkül kipróbálhatja, www.UPC.hu. 1221. Érdeemes hazamenni! A kampányban látható TV-reklámok másik fajtájában a Kárpáti szülők ugyancsak arra érnek haza, hogy gyermekeik telefonszobát rendeztek be a lakásukban. A reklámban egy idegenen telefonbeszélgetése után a következők hallhatók: „Kárpátiék már váltottak, váltson Ön is; a UPC telefon verhetetlen perc és havidíjait most kötelezettség és sorban állás nélkül kipróbálhatja UPC". Eközben a képernyőn az alábbiak olvashatók:

„Kárpátiék tippjei (alatta olvashatatlan szöveg) UPC telefon, nulla forintos percdíj belföldre, alatta olvashatatlan szöveg. UPC telefon havi előfizetési díj 1240 forint. A jelenlegi telefonszám megtartása nulla forint".

Felperesi un. farsangi kampány célja az volt, hogy az ez idő alatt bevezetett, „itthon" kiegészítő díjcsomagot népszerűsítse, így a kampány központi üzenete a díjmentes belföldi hívások elérhetősége volt akkor, amikor a vidéki telefonszámokat nem lehetett ingyen hívni, mert csak Budapesten és Budaörsön, valamint vidéken lehetett ingyen hívást kezdeményezni a hálózaton belül és nem csúcsidőben, hálózaton kívülre. Ezen reklámkampány alatt három jogsértő tényállást állapított meg a peres. A TV-reklám idején beszélgetésfoszlányok láthatóak és hallhatóak, majd a narrátor szövege a következő: „Kárpátiék az UPC telefontal már a nagyit is ingyen hívják, váltson Ön is és csökkentse a

számla minden tételét okosan, most egy hónap próbaidővel, UPC, érdemes hazamenni". Ezalatt a képernyőn az alábbiak láthatóak: a beszédfozlányok után a nagy alakja mellett az UPC telefonfelirat olvasható, majd egy cédulán a telefonszámla havidíj előfizetési díj 3390 forint, amelyből a számot egy ceruza 1240 forintra javítja. A következő képen a telefonszámla kapcsolási díj 460 forint szövegből a ceruza 460 forintot nulla forintra írja át, végül a telefonszámla percdíjak 5620 forint szövegből húzza át a ceruza az összeget. Ezután az UPC telefon most egy hónap próbaidővel felirat, majd az UPC logója és az „érdemes hazamenni” szlogen olvasható. A logo alatt apró betűs tájékoztatás is látható, ám az rendkívül apró és rövid ideig látható.

Ugyanezen kampány alatt a rádióreklám esetében is jogsértést állapított meg az alperes. A rádióreklámok három fajtája volt elérhető. A reklámok csak a bevezető szövegükben különböznek, amely után mindhárom az alábbiakat tartalmazza, narrátor: „Kárpátiék már váltottak és a UPC telefontal ingyen hívják a vidéki nagyszülőket, előhívószámok és kapcsolási díj nélkül, válton Ön is és három hónapig havidíjat sem kell fizetnie UPC telefon, vezetékes telefon, verhetetlen áron, további részletek a [www. UPC. hu.](http://www.UPC.hu) honlapon, vagy az 1221-es telefonszámon, megéri szolgáltatót váltani”.

Ugyanezen kampányidőszakban az óriásplakát esetében is jogsértést állapított meg alperes. Az óriásplakáton a következők láthatók: „Kárpátiék már váltottak és UPC telefontal ingyen hívják a nagyit www.UPC.hu 1221. érdemes szolgáltatót váltani UPC.”

Az őszi kampányban felperes ingyenes bekötést és számhordozást, egyhavi alapidíjcsomag előfizetői díjmentességet, valamint kipróbálási lehetőséget

biztosított minden, már UPC szolgáltatással rendelkező fogyasztónak. Az óriásplakát esetében állapított meg jogsértést alperes. Az óriásplakáton a következők voltak láthatók: „az igazán nulla forintos beszélgetésekhez... UPC telefon kell! Nincs kötelezettség - érdemes kipróbálni. Aktuális ajánlatunk részleteiről érdeklődjön ügyfélszolgálatunkon 2005. szeptember 5. és október 31. között akciónkban havidíjmentes kipróbálást biztosítunk. A tájékoztatás nem teljes körű."

Alperes a VJ-202/2005. számú versenyfelügyeleti eljárásban felperes által közzétett minden marketingkommunikációs anyagot és abban használt kijelentések valóságtartalmát megvizsgálta 2004. szeptember 1. és 2005. december 31. napja között.

Felperes a versenyfelügyeleti eljárásban kommunikációs tevékenységének bemutatására több írásbeli nyilatkozatot terjesztett elő és a vizsgálati jelentésre részletes nyilatkozatban reagált, ezt határozatában is részletesen rögzítette alperes. Megállapította, hogy a felperes által alkalmazott reklámkampány során öt esetben jogsértés történt, amely jogsértés eredményeként felperest bírság fizetésére kötelezte. Határozatát további részletes ténymegállapítás és jogszabályhelyekre történő hivatkozásokkal is indokolta.

A fenti határozattal szemben felperes alperesen keresztül a Fővárosi Bírósághoz 2006. július 26-án érkezett keresetlevelet nyújtott be. Keresetében kérte a Versenytanács VJ-202/2005/19. számú határozatának hatályon kívül helyezését, egyben annak megállapítását, hogy felperes nem sértett jogszabályt, nem tévesztette meg a fogyasztókat az UPC telefonokat népszerűsítő kommunikációs kampányai során.

Másodlagosan kérte a határozat megváltoztatását és a bírság összegének mérséklését.

Az alperes határozatában rögzített tényállást a reklámkampányok esetében nem vitatta. Az alperes által öt esetben megállapított jogsértő TV-reklámra, rádióreklámra, óriásplakátra vonatkozóan kiemelte azt, hogy - álláspontja szerint - teljesen megfelelő volt a felperesi tevékenység reklámja, ugyanis kivétel nélkül tartalmazta, hogy a hívás ingyenes. A fogyasztók a telefonálás során különféle díjakat fizetnek, kapcsolási díjat, előfizetési díjat és percdíjat is, legtöbb esetben ezek közül a hívásra vonatkozott a nulla forintos figyelemfelkeltő reklámszlogen is. A felperesi kampány a „hívás” szó ingyenességére utalt és minden esetben ingyen hívják, a hívás maga ingyenes volt. A TV-reklámnál kiemelte azt, hogy a reklámfelvétel lejátszása során a képernyőn különböző feliratok voltak láthatók, amely feliratok pontosan tartalmazták, hogy felperes havi előfizetési díja 1240 forint, tehát felperes nem tett semmiféle megtévesztő kijelentést, megjelenítést reklámkampányai során.

Álláspontja szerint felperes nem feltétel nélkül hivatkozott ingyenességre, az ingyenes hívás nem volt jogsértő közlés, mivel nem a teljes telefonszolgáltatás, hanem csak a hívás ingyenességére vonatkozott, bizonyos esetekben teljesen ingyenes volt a telefonszolgáltatás is. Az egyes reklámokat összességükben kell értékelni és nem lehet csak egyetlen mondatot, vagy momentumot kiragadni. A kifogásolt reklámok összességükben nem feltétel nélküli ingyenességről szóltak, mivel utaltak a havidíj tényére és a fizetendő összegre is.

Álláspontja szerint nem volt jogsértő önmagában a kifogásolt reklámok által közvetített ingyenes hívásüzenet sem.

Alperes e tekintetben nem vette figyelembe a telefonszolgáltatás díja és a hívás díja közti különbséget, ezt a két fogalmat határozatában összemosta. A felperes

által közvetített üzenet az volt, hogy a hívásért az előfizetőnek esetenként nem kell fizetnie, vagyis a hívás ingyenes, ez pedig - az alperes által sem vitatottan - megvalósult a nulla forintos percdíjakkal. Álláspontja szerint az „ingyenes” kifejezés azért sem volt jogsértő, mert a farsangi kampánnyal kezdődően minden esetben legalább egyhavi havidíjmentességet is biztosított felperes, ezekben az esetekben pedig nem helytálló az az alperesi megállapítás, hogy a hívások az ígérettel ellentétben nem voltak ingyenesek.

Álláspontja szerint jogsértőnek minősítette a reklámok nem hivatkoztak feltétel nélküli ingyenességre, a reklámok által közölt ingyenes hívás nem volt jogsértő, a valóságnak megfelelően utaltak a hívás bizonyos ideig tartó ingyenességére.

A bíróság összegére vonatkozóan részletes indokokat, a bíróság mértékének csökkentésére nem adott elő.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak teljes körű fenntartásával és perköltséget nem igényelt.

A felperes által hivatkozottakra kiemelte, hogy- álláspontja szerint - a bírósági eljárás tárgya a Versenytanács határozata és nem tárgya az előzetes álláspontban rögzítettek, hanem kizárólag az, amit a Versenytanács határozatában rögzített. A Versenytanács a feltétel nélküli ingyesség népszerűsítését kifogásolta és fenntartotta a határozatban rögzítetteket teljes körűen. Kiemelte, hogy a határozat csak a feltétel nélküli ingyesség népszerűsítését kifogásolta. Felperesi eljárás hat egymással összefüggő reklámkampánya széles körű volt és önmagában abból a tényből, hogy, felperes közel másfél évi reklámtevékenysége nem volt teljes egészében jogszabálysértő, nem következik, hogy az egyes reklámeszközök tartalma sem kifogásolható. Felperes keresetének elutasítását kérte, a bíróság összegének mérséklésére vonatkozóan is.

Felperes keresete nem alapos.

A fenti tényállást a bíróság peres felek nyilatkozatai, az alperesi versenyeljárásban beszerzett iratok alapján állapította meg.

A bíróság a Tpv. 84. §-a szerinti felülvizsgálat keretében megállapította, hogy alperes határozata jogszerű volt mind az öt esetben megállapított jogsértés, mind a bíróság kiszabása körében, ezért felperes keresetét elutasította.

A Tpv. 84. §-a szerint a Versenytanács érdemi határozata ellen benyújtott kereset alapján indult bírósági eljárás során a 83. §-ban meghatározott eltérésekkel, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. III. törvény XX. fejezetét kell alkalmazni.

A Pp. XX. fejezetében a 339. §. (1) bekezdése alapján, a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot helyezheti csak hatályon kívül és rendelhet el új eljárást.

A bíróság megállapította, hogy felperes az alábbiak szerint nem igazolta, hogy az alperes határozata törvénysértő lenne mind a jogsértéseket megállapító, mind a bíróságot kiszabó részében.

A többször módosított 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 8. §. (2) bekezdésének a) pont] a határozza meg az (1) bekezdésben megtiltott fogyasztók megtévesztésére vonatkozó törvényi feltételeket, így megtévesztésnek minősül különösen, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága, így különösen összetétele; használata, egészségre és környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása, vagy módja tekintetében valótlan tény, vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el,

vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.

A 9. §. szerint a „használt” kifejezéseknek a mindennapi életben, ill. a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt-e.

A bíróság megállapította, hogy az alperesi Versenytanács eljárása során megállapított jogsértést tartalmazó tényállások esetében egyértelmű, hogy felperes tájékoztatása ilyen megtévesztésre alkalmas volt. Helyesen hivatkozott a Versenytanács arra; hogy a fogyasztó megtévesztésére alkalmas magatartás tilalmára vonatkozó előírásoknak az a rendeltetése, hogy a fogyasztói döntések szabadságát védje. A felperes kampányában alkalmazottak közül az az öt tényállás a fogyasztók esetében feltétel nélküli ingyenesség, ill. ingyenesség látszatát keltette, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt, hogy a fogyasztási magatartást fokozza.

A Gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény 2. §-ának n) pontja is a perbeli reklámokra vonatkozóan és alkalmazandóan rögzíti, hogy megtévesztő minden olyan reklám, amely bármilyen módon, beleértve a megjelenítést is, megtéveszti, vagy megtévesztheti azokat a személyeket, akik felé irányul, vagy akiknek tudomására jutott és megtévesztő jellege miatt befolyásolhatja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóéval azonos, vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató, más vállalkozás jogait sérti, vagy sértheti.

Ugyanakkor a Tpv. fogyasztó megtévesztésére alkalmas magatartás tilalmára vonatkozó előírásoknak nem tényállási eleme a fogyasztó-megtévesztés, valamint a versenytársak jogszerűtlen hátrányának, mint eredménynek a bekövetkezése.

A perbeli esetben helytállóan állapította meg a Versenytanács, hogy a felperesi különböző reklámkampányok során öt esetben a Tpv. szabályaiba ütközően járt el felperes.

A Versenytanács a feltétel nélküli ingyenesség népszerűsítéséhez kapcsolódóan állapított meg jogkövetkezményeket és helytállóan járt el akkor is, amikor az egyes reklámokat önállóan értékelte.

Helyesen hivatkozott arra alperes, hogy felperes közel másfél évi reklámtevékenysége esetében, ha az lenne megállapítható, hogy az nem teljes egészében jogsértő, még nem következik az, hogy egyes reklámeszközök tartalma ne lenne kifogásolható.

Felperes hivatkozott Dr. Zavodnyik József Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának tagja által publikáltakra, amelynek értékelése során a bíróság megállapította, hogy az összhangban van az alperesi határozattal, ugyanis ezen publikációban is az került rögzítésre, hogy a jogsértő magatartás megvalósításához nincs szükség a megtévesztés bekövetkezését megállapító konkrét fogyasztói panaszra. A jogsértés megállapíthatósága kapcsán a fogyasztói panaszok létének, vagy hiányának nincs jelentősége, mivel fogyasztói panaszok hiányában is tanúsítható a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartás. Jogsértő tájékoztatás azonban megvalósul akkor is, ha nem kizárólag a reklámból, hanem utóbb, teljes körű információszerzés eredményeként van lehetőség a teljes információk beszerzésére. A Versenytörvény a fogyasztók tisztességtelen befolyásolására alkalmas tájékoztatást tilalmazza és nem a teljes piacon fellépő kampány egészére vonatkozóan tilalmazza az adatok összevetésével az ilyen magatartást.

Dr. Zavodnyik József által hivatkozott bírói gyakorlat egyértelműen azt az álláspontot képviseli, hogy a reklámok megfogalmazása nem alapulhat azon az elven, hogy ésszerűen eljáró fogyasztónak eleve ellenőriznie kell, hogy az adott reklám állítása megfelel-e a valóságnak; ill. az más módon esetleg megtéveszthető-e. Egy reklám nem alapozhat arra, hogy a tartalma szabadon meghatározható, bármit állíthat, mivel a fogyasztónak ésszerűen kell eljárnia. Az ezzel ellentétes felperesi álláspontot a bíróság nem osztotta.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes határozata megalapozott és törvényes az öt tényállás melletti jogsértés megállapítása körében, mind az öt esetben felperes a teljes ingyenesség látszatát keltette.

A Tpv. 78. §. (1) bekezdése szerint, az eljáró Versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, előző üzleti évben elért nettó árbevételének 10%-a lehet. A vállalkozások társadalmi szervezetével, a köztestülettel, az egyesüléssel és más hasonló szervezettel szemben kiszabott bírság összege legfeljebb a tagvállalkozások előző üzlet évben elért nettó árbevételének 10%-a lehet.

A (3) bekezdés szerint a bírság összegét az eset összes körülményeire, így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára; a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

Alperes, felperes által nem vitatottan, határozatában megállapította, hogy a UPC tulajdonosai a többségi irányítást gyakorló Kábelkom Holding Co., valamint a

Telekabel Hungary N.V.. Mindkét tulajdonos az United Pan-Europe Communications N.V. tulajdonosi körébe tartozik.

Fő tevékenysége a távközlés, ezen belül elsősorban a kábeltelevízió-szolgáltatás és az Internet hozzáférés szolgáltatás kábeltelevízió-hálózaton keresztül, valamint a 2004-ben bevezetett telefonszolgáltatás. Jogelődjét 1994. novemberében alapították. A névváltozás 1999. februárjában történt. 1999. augusztus 31-én a Kábelkom és a Kábeltel - az addigi két piacvezető kábeltelevíziós csoport - közel 20 vállalkozása olvadt be az UPC-be. A Kábelkom akkoriban 10 nagyobb vidéki városban és környékükön, a Kábeltel pedig 6 vidéki városban, valamint Budapest 12 kerületében nyújtott kábeltelevíziós szolgáltatást.

2004

Befektetett eszközök	35.900.994.000 ft.
Nettó árbevétel	30.346.964.000 ft.
Üzleti tevékenység eredménye	3.883.428.000 ft.
Mérleg szerinti eredmény	3.655.948.000 ft.

Ezen gazdasági adatokra tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes a bírság mértékénél figyelembe vette az enyhítő és súlyosító körülményeket teljes körűen és a bírság kiszabása során a bírság összegét is jogszerűen állapította meg.

Helytállóan értékelte és mérlegelte a jogsértéssel érintett reklámokra fordított üzleti titkokat képező költségeket és enyhítő körülményként annak nagy valószínűségét, hogy a fogyasztók a jogsértő reklámhatást gyengítő, jogszerű tájékoztatással is találkoztak, valamint a versenyképes szolgáltatás árai a piaci árcsökkenés irányába hatnak.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes határozata teljes körűen megalapozott és törvényes, ezért felperes kereseti kérelmét elutasította.

Alperes perköltséget nem igényelt az első fokú bírósági eljárásban, ezért a bíróságnak erre vonatkozóan rendelkeznie nem kellett.

A bíróság felperest a tételes tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján, figyelemmel a költségmentesség alkalmazására kiadott 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. §. (2) bekezdését.

Budapest, 2006. évi december hó 19. napján

Jogerős: 2007. február 9.